

Lutherrózsa

A Tatai Evangélikus Egyházközség lelkesítő információs hírlevele. Alapítva Urunk 1992. esztendejének adventjében. Megjelenik havonta. Kapják a gyülekezet tagjai és Tata vonzáskörzetének evangélikussága – valamint az érdeklődők. Készült: 200 példányban. Kiadó: Franko Máttyás evangélikus lelkész. Tel./Fax: 34-487-834 E-mail: frankom@axelero.hu

Még mielőtt valaki határozot-
tan félretenné(eldobná?) e
cikket – mert esetleg már az
illusztrációt is nyári nyugal-
ma elleni támadásnak veszi –,
szeretettel kérem: ne tegye! E
néhány gondolat éppen ab-
ban kíván segíteni, hogy pihe-
nésünk hatásosabb, lelkünk
feltöltődése teljesebb le-
gyen... Hiszen nyár van, a re-
generáció, divatos szóval él-
ve a rekreáció csúcsideje. E
néhány hasáb folytatása
kíván lenni előző számunk-
ban felvetett gondolatoknak,
melyek kommunikációs hibá-
inkat veszik számba.

Még teológus koromban került kezembe
Sellye János: Életünk és a stressz c. könyve.
Rövid summája ennek az igen érdekes és érté-
kes tudományos műnek (majdnem Nobel díjat
kapott érte) a következő: ha sok életünkben a
stressz, akkor megbetegszünk – ha kevés, ak-
kor is. Ez a viszonylag egyszerű felismerés a
legbonyolultabb rendszer (ti. az ÉLET) vizs-
gálata révén került homloktérbe.

Pihenés-e az édes semmittevés?

Sokan gondolják/hiszik, hogy ez az *igazi* ki-
kapcsolódás. A harmadik évezred elejére az is
világossá vált, hogy a semmittevés a lélek és a
test lassú halála. Test és lélek igényeinek dina-
mikus, változatos megelégtetése nem más, mint
maga a harmonikus, boldog élet.

Ha azonban megvizsgáljuk világunkat, ak-
kor azt látjuk, hogy a ma embere elveszítette a
képeségét a harmónia megélésére. A harmó-
nia azért harmónia, mert a teljességet jelzi, az
egészet foglalja magába, de a ma világképe
nem többdimenziós (értsd: egyik dimenzió
benne az ÚRisten), hanem egysíkú, azaz *csak*
a materiális javak, s a rohanásban való részvé-
tel, ami meghatározza, behatárolja a létet.

Az ilyen koordináta-rendszerben nem,
vagy igen nehezen értelmezhető a pihenés, az
önmagamra/Istenre-figyelés. Enélkül azonban
nincs meg létünknek az a ritmusa, ami terem-
tésünk óta életünk alapja. Be kell vallanunk, a
harmadik évezred elején:

Isten-hiányban szenvedünk!

A lelkünk, amit oly sokszor képesek va-
gyunk rövidtávon becsapni, idővel jelentkezik
igényével. Az Isten-adta lélek ugyanis terem-
tettségéből fakadó belső rendszere végett *igényli*
a Teremtőjét, azaz a harmóniát, azaz az egé-

szet vagyis a teljességet. A testünket alkotó
DNS-ek meghatározzák a biológiai létünket,
az Istentől kapott „DNS“-ek (áldások és bűn-
következmények) pedig a lelki életünket. Nem
lehet figyelmen kívül hagyni Istennek ezt a
rendjét. Megtehetjük, hogy nem számolunk ve-
le, de attól még életünkben, mindennapjaink-
ban ez az erő *hat*.

Orvosok gyakran használják ezt a gyűjtőfo-
galmat: *hiánybetegség*. Jelenti ez azoknak a
betegségeknek a csoportját, melyek egyértel-
műen valamilyen táplálkozási-, életviteli hibák-
ra vezethetők vissza. Amennyire szükségesek a
vitaminok életünk fenntartásában, olyannyira
szükségesek a lelkünk számára a szünetek,
csendes pillanatok, amikor is rácsodálkozunk
világunkra önmagunkra, Istenre. Ha „egészsé-
gesen táplált“ a lelkünk, azaz megkapja amire
szüksége van, akkor megmarad érzékenysé-
günk. Ha a ráció kiszorítja a lélek megelégté-
sének lehetőségét – pl. inkább dolgozom, mint-
sem lütlek egy kicsit gondolkodni, istenes
gondolatokkal átítatni szívemet –, akkor idővel
komoly problémák vetődhetnek fel. Lehet,
hogy az eszünk döntése a hétköznapi élette-
rünkben *logikus* és *helyes* döntésnek tűnik, de
egy nagyobb vonatkoztatási rendszerben – éle-
tünk íve – már nem igaz és nem „logikus“.

Isten nélkül, az Ó életsegítő gondolatai, ta-
nítása nélkül igen nagy veszélynek vagyunk ki-
telve. Teherbírástunk vészesen megfogyatkozik,
s talán hasonló „stresszes helyzetbe“ kerülhe-
tünk, mint az illusztráción látható fiatalember,
azaz: eddig és ne tovább, mert már *nem bírom*
tovább!

Ha megnézzük környezetünket (akár szom-
széd vagy munkatárs), sajnos nem kell sokáig
keresgelnünk, hamar rátalálunk szenvedő

folytatása a 2. oldalon

HÍREK

Július 20-án kistemplomunk-
Jban Isten színe és az Anya-
szentegyház tanúi előtt *Schleier*
András és *Nagy Marianna* egy-
másnak örök hűséget fogadtak.
Isten óvó-védő szeretete kísérje
őket életútjukon!

Augusztus 3-án *Takács János*
és *Vörös Ágnes* testvéreink
közös életükre Isten áldását kér-
ték. Házasságkötésüket, szövete-
ségüket Isten áldja meg gazda-
gon!

Szeretetvendégség!

Gyülekezetünkbe látogat au-
gusztus 24-25 között *Karl*
Georg Marhoffer, a luxemburgi
testvérgyülekezetünk igazgató
lelkésze. Augusztus 24-én
(szombaton) este 6 órakor
szeretetvendégséget tartunk,
melynek első részében
vendégünk előadással szolgál.

Szeretetvendégség!

Alkalmaink (Szeptembertől!)

Bibliaóra

minden csütörtökön
6órakor

Konfirmandusoknak előkészítő

minden pénteken du.

Kisíjűsági kör

péntek este

Istentisztelet

vasárnap de. 10 órakor

**Erős vár a mi
Istenünk!**

EVANGÉLIKUSOKAT

KERESSEK!

Kérem mindazokat, akik tud-
nak a környezetükből evan-
gélikusokról, hogy címüket
jutassák el hozzám. Egy ilyen
(kibővített) névsor alapján el-
juttathatom körlevelei-
met/meghívóinkat hozzájuk
is, hogy minél gyakrabban ér-
je el őket a hívogató szó.

embertársunkra, aki „robbanás előtti“ pillanatban van. Komoly veszélye van ennek a túlfeszített Isten-nélküli állapotnak. Veszélyes lehet a környezetre éppenúgy, mint az egyénre. Bölcsen, szeretettel, derűvel, pozitív gondolatokkal – mindenekelőtt imádságban előkészítve – *tapintattal* lehetséges a segítség felajánlása ilyen embertársunknak. Tanácsot adni a legkönnyebb, de igazából a túlterhelt embernek *nem erre* van szüksége.

Legelőször *részvétet, együttérzést* kell tanúsítani. Beszélgetésben a kevésbé fontostól ell kell jutni a fontosig, hogy megerősödjék a hit, a reménység: bármennyire is nehéz a *ma*, a holnap könnyebb lesz, mert Istennel együtt *van kiút, van megoldás*. Egyedül képtelenek vagyunk megfelelni a kihívásnak, de Istennel együtt minden lehetséges...

Az ószövetségi istenképeket a teológia így foglalja össze: *Deus absconditus*, azaz elrejtőzködő, még pontosabban elrejtőzködő Isten. A Harmónia ilyen el-rejtőzködő. Ahogyan egy zeneműben váratlanul egyik pillanatról a másikra kialakul a csodálatos összhang, az Isten harmóniája is hasonlóképpen „tárulkozik“ fel. Egy-egy pillanatra a hit beleláthat/beleérezhet ebbe a csodába: *Isten zenéjébe*. De bármennyire is akarjuk a színről-színre látást, ami adatik, az tükör által homályos és az is csak kegyelem. Nem érdem, nem bér, nem is jutalom, hanem kegyelem, hogy „ne dicsekedhessék Őelőtte egy test sem“.

Metódus a Harmóniához

A metódus görög eredetű szó és azt jelenti „hozzávezető út“. Az embernek nincs „(Ő)hozzávezető útja“. A *kiteljesedést* (teremttségünk egészének a megélését, tehát Istentől kapott lelkünk megelégtetését is beleértve) csak egyféleképpen lehetséges megélni. Ehhez egy keresztény „szakkifejezést“ kell naponta ízlelgetni: *kegyelem*. Ez az egyetlen lehetséges (meg)közelítési módja/lehetősége az embernek az Isten felé.

Misztikus? Igen az, ahogyan az élet is titkokkal teli. De ez a *mysterium Dei*, az Isten legnagyobb titka a Golgothai Keresztben láthatóvá vált. Ez az evangélium.

Túri Klára

Intuíció

Borítsa hó a sziklás hegyeket
Csupasz platánok alatt a tavasz
Napsugara pelyhedzi már a jeget
Fejszénk egy gondot a szegre akaszt

Olvad telünknek zord emlékezete
Hideg sziporkái ezerkilencszáz ötvennégy...
Esztendejének várában szerte veszte
S fal mellett egy hóvirág kidugta a fejét

Hirmondóként most néma platánok súgnak
A parki lenge szél országos tavaszról beszél
Fakadt rügyek virág-gyönggyel bújnak
(Míg piros-fehér-zöld gyűrűt bújtat a tél)

Tatai platán évgyűrűje körül az ibolya
Kék szemét ezerkilencszázötvenötre ha nyitja
S dönög kutatva a park ezer bogara
És hangját elsőként a nyitnikék kattintja:

Új évszakot nyit szépséggel az ember
(Pillanatokra bár csak, de) harmónia zeng!
Teremtő a teremtett dacos arcára verte
És kipiroslott a szája! Szabadságért eseng...!

Mi újság Luxemburgban?

Néhány nappal ezelőtt *Karl Georg Marhoffer*, luxemburgi testvérgyülekezetünk igazgató lelkésze „interjút“ adott nekünk, az *interneten* keresztül. Örömmel jegyeztem le szavait. Méginkább örülök a találkozás lehetőségének – hiszen ha rövid időre is –, de aug. 24-25. között meglátogat minket.

„Eseménydús hetek vannak mögöttünk, s így még nagyobb örömmel vesszük a nyári szünidőt, melynek ezt a mottót adtuk gyülekezetünkben: „Fújd ki magad Istennél“. *Mi is történt az elmúlt időszakban?*

Május 28. és június 2. között Görlitz felé vettük utunkat, hogy felkeressük *Ulf Scwäbe-t*, egykori lelkészi titkáromat, aki most a Horka-i Evangélikus Gyülekezetet lelképásztora. Egynapos vonatkozás után érkeztünk meg a vasútállomásra, ahol már vártak ránk. Nagy élmény volt a Horka-i középkorból származó erődtemplom falai között hallgatni a csodálatos kamaramuzsikát, melyet tisztelőinkre adtak. A következő nap a testvéri beszélgetések mellett lehetőséget adott a környék jobb megismerésére. Gazdagította élményeinket a „helyi piac“ cseh, szlovák, lengyel, fríz és környékbeli emberekkel való találkozása is.

Ezek után június 25-én rövid kirándulást tettünk a mennyei Jeruzsálembe... Hogyan lehetséges ez? Eláruljuk... néhányórás autózás után a hegyekben található Bruchweiler-Kempfeld-Schauern-i Evangélikus Társult Egyházközség. Az ottani barokk templom nemcsak csodálatos festményei kápráztatják el az odalátogatót, hanem az a drága-kövekből és féldrágakövekből készült kertecske is, melyben a mennyei Jeruzsálemet (Jelenések könyve) ábrázolják. A helyi lelkész szí-

vélyes kalauzolásáról – nemkülönben a helyi asszonykör süteménykészítési tudományáról – elismerő hangon szóltunk hosszú napokon át. Jó volt átélni nemcsak az információgazdag vezetést, hanem a meleg testvéri fogadtatást is.

Június 30-án *Ófensége Henri Nagyherceg* születésnapját ünnepeltük templomunkban. Az ünnepi istentisztelet fényét a kibővített egyházi kórus és a környék fúvószenekaraiból erre az alkalomra összeállt fúvóegyüttes ünnepi műsora is emelte. A magával ragadó ünnep rendkívül sikeres volt, mi sem jelezte ezt jobban, mint utána a nagyherceg egészségére szorgalmasan kiűrtített pezsgősüvegek...

Most pedig benne vagyunk a nyár közepében. Változás állt be gyülekezetünk életében: *lelkészi titkárom hazautazott Görlitzbe*, s utódja nemsokára megérkezik Breslau-ból. Érkezéséig a szolgálati lakás kifestése és mindenféle előkészületek várnak ránk. Ezen a héten az evangélikus Szentháromságtemplomban sorozatot tartunk: „Pihenj meg Istennél!“ címmel, melynek visszhangjára nagyon kíváncsiak vagyunk, mivel hasonló szeretnénk 2003-ban is szervezni.

Családi otthonunk kertjében még vár ránk egy gyülekezeti „kávédélután“, aminek időpontja egyeztetés alatt van. Szeretnénk nemsokára még egy nyári gyülekezeti kirándulást is szervezni a közeli hegyekbe.

Nekem eközben (augusztus közepén) *Aradon* egy egyházszerkezeti konferencián kell résztvennem, melyekre az európai országokból várnak résztvevőket. **Ezt az utamat összekötöm egy tatal kirándulással is, melynek már előre is örülök.** Ha újból itthon vagyok, akkor vár rám egy konferencia (itt Luxemburgban), melynek témája a protestáns misszió lehetőségei/profilja a nyugat-európai országokban.“